

INFORMACIÓ DEL PROJECTE DE DISFÀGIA OROFARÍNGIA POST-ICTUS

El CSdM lidera un projecte per a què pacients amb ictus recuperin la funció d'empassar en què hi participen l'Institut Guttmann i l'Hospital Germans Trias i Pujol. El projecte de recerca, on hi participaran més de dos-cents pacients amb ictus, estudiarà l'eficàcia de diversos tractaments de neurorehabilitació.

L'estudi es desenvoluparà mitjançant una beca d'Acció Estratègica en Salut concedida per l'Institut Carlos III de Madrid (Ministeri d'Economia i Competitivitat), amb suport del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER).

Títol

“Desarrollo de un protocolo de neuromodulación sensorial para el tratamiento de la disfagia orofaríngea post-ictus. Efectos a corto y largo plazo”.

Director

Pere Clavé, director acadèmic, de Recerca i Innovació del CSdM.

Participants

Consorci Sanitari del Maresme. Hi participen els investigadors Laia Rofes, Omar Ortega, Natàlia Vilardell i Daniel Álvarez, la logopeda Viridiana Arreola, l'infermer Alberto Martín i la tècnica de laboratori Irene López, del laboratori CIBERehd de motilitat digestiva; la metgessa Beatriz Samitier, del Servei de Rehabilitació; els metges Ernest Palomeras i Desireé Muriana, de la Unitat de Neurologia; la metgessa Silvia Carrión, de la Unitat de l'Aparell Digestiu, i el metge Francesc Casamitjana, cap de la Unitat d'Otorinolaringologia.

Institut Guttmann. Hi participen els metges Rosa Terré, Fermín Mearin i Anna Morales, i les logopedes Montserrat Martinell, Judith Ejarque i Beatriz González.

Hospital Germans Trias i Pujol. Hi participen les metgesses María José Durà, Mercè Molleda i Constanza Viñas.

Resum

La disfàgia orofaríngia és una complicació freqüent de l'ictus que s'associa a greus complicacions, tant respiratòries com nutricionals, i que té una alta mortalitat. Fins a data d'avui, els tractaments tenen com a finalitat compensar aquest problema: els aliments es prenen triturats, s'apliquen espessidors als líquids o bé es col·loca els malalts en posicions que facilitin empassar. L'estudi, per contra, té com a objectiu trobar una tècnica, basada en la neuroestimulació cerebral, que permeti a la persona afectada recuperar la capacitat d'empassar.

Desenvolupament

L'estudi està previst que duri tres anys i es dividirà en dues fases. En la primera, un centenar de pacients es dividiran en cinc grups, als quals s'aplicaran tècniques de neuroestimulació amb estímuls perifèrics orofaríngeus (elèctrics transcutanis o intrafaríngeus, o agonistes TRPV1) o estímuls centrals (estimulació transcranial magnètica repetitiva, rTMS) per estimular i induir plasticitat cortical en les àrees sensorials relacionades amb la deglució.

En una segona, se seleccionaran les dues tècniques que hagin obtingut millors resultats a curt termini i s'aplicaran a mig termini en dos grups de pacients. Es calcula que hi participaran 120 persones més. Tots els participants seran majors de 18 anys que hagin patit un ictus tres mesos abans.

El CSdM i l'Institut Guttmann realitzaran les proves amb els pacients, mentre que l'Hospital Germans Trias i Pujol reclutarà els malalts.